

Expedient núm. 196/2023
Resolució núm. 41/2024

CONSELL VALENCIÀ DE TRANSPARÈNCIA

President: Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso

Sra. Sofía García Solís

València, 23 de febrer de 2024

Reclamant: [REDACTED]

Subjecte contra el qual es formula la reclamació: Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica (actualment Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori)

VISTA la reclamació número **196/2023**, interposada pel [REDACTED], formulada contra la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, i amb la Sra. Emilia Bolinches Ribera, vocal del Consell, com a ponent, s'adopta la següent

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer. Segons es desprén de la informació que hi ha en l'oficina de suport al Consell Valencià de Transparència, el [REDACTED] ha presentat des de l'1 de gener de 2023 fins a la data actual nombroses reclamacions contra Presidència i les diferents conselleries de la Generalitat, totes estes relacionades, entre altres coses, amb subvencions rebudes i projectes realitzats per l'Ajuntament de Massalavés (Camí Real de Madrid, rotonda Riu Verd, plaça Salvador Hernández, plaça Joan Carles I, polígon Bona Vista, ajudes d'emergència temporal 2016, pla de manteniment d'escoles, instal·lacions i muntatges de mobiliari per a les festes del poble en 2022, senyalització viària o instal·lació de les llums de Nadal...).

Concretament, contra la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica s'han presentat les reclamacions següents:

DATA ENTRADA	NÚM. EXP.	MOTIU	MATÈRIA
21/03/23	78	Reclamació per disconformitat amb un projecte d'obres del Camí Real de Madrid del Pla Conviure de Massalavés	Obres públiques
25/04/23	115	Reclamació per falta de resposta a una sol·licitud d'accés a informació pública sobre un projecte d'urbanització a l'Ajuntament de Massalavés	Urbanisme
05/06/23	196	Reclamació contra la falta de resposta a una sol·licitud d'accés a informació pública sobre una llicència ambiental de Riu Verd	Medi ambient

Segon. En l'expedient núm. 78/2023 s'ha dictat una resolució d'arxiu de data 24 de març de 2023 en què s'ordena l'arxivament de la reclamació per considerar que les qüestions exposades són alienes a les

funcions encomanades al Consell Valencià de Transparència i este no és competent per a pronunciar-s'hi.

En l'expedient núm. 115/2023 s'ha dictat la Resolució núm. 132/2023, de data 2 de juny, desestimària de la reclamació presentada, sobre la base dels fonaments que s'hi exposen.

Tercer. Posteriorment, en data 5 de juny de 2023, el [REDACTED] presenta, per via telemàtica, una nova reclamació –que és la que ara es debat– davant del Consell Valencià de Transparència, amb número de registre GVRTE/2023/2414822. En esta reclamava contra la falta de resposta de la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica a una sol·licitud d'informació pública presentada el 3 de maig de 2023, amb número de registre GVRTE/2023/1803789, en la qual demanava accés a informació relacionada amb l'assumpte: irregularitats en zona rotonda restaurant Riu Verd i Camí Real de Madrid en llicències ambientals en la població de Massalavés per a estacionament de camions i vehicles pesants.

Concretament, sol·licitava el següent:

“Supervisió de les zones Riu Verd i Camí Real de Madrid i revisió de les llicències ambientals juntament amb els seus projectes tècnics que hagen pogut ser atorgades al restaurant Río Verde i a l'Ajuntament de Massalavés per a estacionament de camions i vehicles pesants.

Si existixen estes llicències, es desitja una còpia dels informes tècnics de la Conselleria per les quals s'autoritza l'estacionament de camions i vehicles pesants en les zones Camí Real de Madrid 35 tram sud i restaurant Río Verde, així com una còpia de les llicències mediambientals atorgades a l'Ajuntament de Massalavés i restaurant Río Verde que permetria l'estacionament de camions i vehicles pesants.

Si no existixen les llicències ambientals, cal procedir a prohibir l'estacionament de camions i vehicles pesants.

Accions que ha de prendre la conselleria referent als fets ací descrits.

Si la vostra conselleria no és competent en esta matèria, remeteu-ho a la conselleria o organisme competent per a este efecte i informeu-me sobre este tema”.

Quart. Efectuada la deliberació de l'assumpte en la sessió del dia de la data, s'adopta esta resolució amb els següents

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. Tal com disposa l'article 47.1 de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de la Generalitat, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana (d'ara en avant, Llei 1/2022 valenciana), “el Consell Valencià de Transparència és l'autoritat de garantia en matèria de transparència a la Comunitat Valenciana. Té com a finalitat garantir el dret d'accés a la informació pública i vetlar pel compliment de les obligacions de publicitat activa”, i és l'òrgan competent per a “resoldre les reclamacions contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, amb caràcter previ a la impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa”, segons menciona, entre les seues funcions, l'article 48.1 del mateix text legal.

Segon. L'article 38 de la Llei 1/2022 valenciana estableix que, contra les resolucions de les sol·licituds d'accés a la informació, es podrà interposar una reclamació potestativa (abans d'impugnar-la en la jurisdicció contenciosa administrativa) al Consell Valencià de Transparència. Estes resolucions s'han de regir pel que preveu esta llei, així com pel que disposa la Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Tercer. Així mateix, l'administració destinatària de la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte del present recurs –la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica– es troba subjecta a les exigències de la llei esmentada, en virtut del que disposa en l'art. 3.1 apartat a, que es referix de manera expressa a “l'Administració de la Generalitat”.

Quart. Pel que fa a la part reclamant, es reconeix el dret a acollir-se al que preveu l'article 38 de la Llei 1/2022 de 13 d'abril, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana, atés que l'article 27 d'esta llei garantix el dret a la informació pública de "qualsevol ciutadà o ciutadana, a títol individual o en representació de qualsevol organització constituïda legalment, sense que calga motivar la sol·licitud ni invocar la llei".

Quint. Finalment, al principi i potencialment, la informació sol·licitada constituïx informació pública, d'acord amb el que estableix l'article 13 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, segons el qual s'entenen per informació pública "els continguts o els documents, independentment del format o el suport que tinguen, que consten en poder de l'Administració i que s'hagen elaborat o adquirit en l'exercici de les seues funcions". Això, sense perjudi que calga valorar les circumstàncies que concorren en este cas.

Sext. Arribats a este punt, este Consell no pot desconéixer alguns elements de tot interès que afecten un nombre important de reclamacions per part de l'ara reclamant.

Com a punt de partida cal assenyalar que, pel que consta a este Consell, el reclamant ha interposat un total de 27 reclamacions al llarg del 2023, contra diferents subjectes obligats, com l'Ajuntament de Massalavés (expedients núm. 27, 39, 60, 83, 89 i 123), la Diputació de València (expedients núm. 21, 77, 98 i 133), l'Ajuntament de l'Alcúdia (expedient núm. 230), i fins i tot contra la Mancomunitat de la Ribera Alta (expedient núm. 116) i l'IVACE (expedients núm. 38 i 61).

I ja de manera concreta consten reclamacions sobre diferents matèries contra les diferents conselleries de la Generalitat Valenciana: Conselleria d'Educació, Cultura i Esport (expedients núm. 20, 34, 106 i 134), Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica (expedients núm. 19, 132 i 198), Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat (expedient núm. 117 i 197) i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica (expedients núm. 78, 115 i 196), així com contra la Presidència de la Generalitat (expedient núm. 33).

Ha d'insistir-se que estes dades són només les que consten quant a reclamacions presentades a este Consell. I les reclamacions presentades a este Consell bé podrien considerar-se la punta d'un iceberg. Seria més rellevant, atenent l'interès actual, que es disposara de les dades del nombre de peticions d'informació presentades davant de diversos subjectes obligats per la llei. Sí que ens consten dades respecte a les reclamacions presentades contra l'Ajuntament de Massalavés, i en les al·legacions presentades en alguns dels expedients en els quals s'ha sol·licitat este tràmit s'informa que "des del 26 de desembre de 2022 fins a la data [l'escrit és de 22.03.2023], [redacted] ha presentat 11 sol·licituds d'accés a la informació que suposen la revisió de 24 expedients gestionats per este ajuntament des de 2016 fins a 2022. Podríem entendre això extrapolable a la resta de subjectes reclamats.

Sèptim. Doncs bé, vist l'anterior, i com ja ha resultat anteriorment este Consell en altres expedients promoguts pel mateix reclamant (Res. 151/2022, 154/2022 i 158/2022 dictades en els expedients 5, 17 i 26 del 2022, i en molts altres) dels quals queda constància en l'oficina de suport al Consell de Transparència, les dades anteriors obliguen a analitzar el present supòsit en el marc d'un context i un conjunt de peticions d'informació i esta anàlisi ha de partir de la inadmissió d'estes per abusives. Ara bé, com no podia ser d'una altra manera, cada expedient s'analitza i es resol de manera independent i d'acord amb totes les circumstàncies que puguen afectar el seu tractament jurídic.

Cal recordar al reclamant que el dret d'accés a la informació pública és un dels pilars que reforcen la transparència en l'activitat pública i que podem exercir tota la ciutadania sense necessitat de motivació. Però això no justifica que es puguen presentar indiscriminadament sol·licituds d'accés amb la finalitat d'obstaculitzar el funcionament normal de les administracions públiques, i així ho preveu la mateixa Llei 19/2013 com a causa d'inadmissió en l'article 18.e, tinguen un caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència d'esta llei, i el 44.5 del Decret 105/2017.

El mateix article 49 del Decret, que desplega la Llei 2/2015, en l'apartat 2 considera que una sol·licitud té caràcter abusiu "quan persegueix clarament causar un perjudi o alteració il·legítims a l'òrgan o entitat a la qual es dirigeix o als seus titulars o dependents o hi ha desproporció entre la rellevància de la informació sol·licitada i el temps i els recursos necessaris per a obtindre-la", i també cal tindre en compte l'apartat

4, que estableix que “si una mateixa persona o col·lectiu, en nom propi o en representació, presenta sol·licituds d’informació de manera indiscriminada, encara que no siguin repetitives, es valorarà si tenen caràcter abusiú o busquen dificultar el funcionament normal de l’Administració”.

Per part seua, l’article 7 del nostre codi civil disposa que “1. Els drets hauran d’exercitar-se d’acord amb les exigències de la bona fe”. I que “2. La llei no empara l’abús del dret o l’exercici antisocial d’este. Tot acte o omissió que, per la intenció del seu autor, pel seu objecte o per les circumstàncies en què es realitze, sobrepassa manifestament els límits normals de l’exercici d’un dret, amb dany per a tercer, donarà lloc a la corresponent indemnització i a l’adopció de les mesures judicials o administratives que impedisquen la persistència en l’abús”.

El Consell Estatal de Transparència va dedicar el criteri interpretatiu CI/003/2016, de 14 de juliol de 2016, a les causes d’inadmissió de sol·licituds d’informació: sol·licitud d’informació repetitiva o abusiva. I el punt de partida, per raó del principi de transparència màxima, no pot ser un altre que el d’una interpretació restrictiva d’esta causa d’inadmissió. Ara bé, el mateix consell estatal fa referència al fet que és possible la consideració d’abusives de peticions “presentades anteriorment pel mateix o els mateixos sol·licitants”. I que “A) que l’exercici del dret siga abusiú qualitativament, no en sentit quantitatiu: el fet que una mateixa persona presente un nombre determinat de sol·licituds no determina necessàriament un exercici abusiú del dret, i B) que l’exercici del dret pugua considerar-se excessiu, és a dir, quan no arribe a conjugar-se amb la finalitat de la llei”. I són elements que cal tindre en compte, dades sobre el conjunt de sol·licituds que porten al fet que “de ser atesa, requereix un tractament que obliga a paralitzar la resta de la gestió dels subjectes obligats a subministrar la informació, cosa que impediria l’atenció justa i equitativa del seu treball i el servici públic que tenen encomanat, i així resulte d’acord amb una ponderació raonada i basada en indicadors objectius”. Així mateix, que el conjunt de sol·licituds “supose un risc per als drets de tercers. Quan siga contrària a les normes, els costums o la bona fe”.

Octau. Segons s’ha avançat, este Consell considera que la sol·licitud d’informació a la qual fa referència este expedient no es pot analitzar de manera aïllada, sinó en un context i un conjunt. Este conjunt està determinat per les reclamacions presentades per la part actora i per les circumstàncies de la seua presentació en un període de temps breu i generant objectivament uns efectes ineludibles, com és la greu dificultat dels servicis administratius per al registre, tramitació, delimitació del que se sol·licita, cerca de la informació requerida i redacció de les respostes oportunes.

Esta reiteració orquestrada de l’exercici del dret porta a desvirtuar les finalitats del dret d’accés a la informació pública per les quals ha sigut reconegut constitucionalment i legalment.

Amb tot encert. l’exposició de motius de la Llei 19/2013 afirma que “només quan l’acció dels responsables públics se sotmet a escrutini, quan els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten, com es manegen els fons públics o sota quins criteris actuen les nostres institucions, podrem parlar de l’inici d’un procés en el qual els poders públics comencen a respondre a una societat que és crítica, exigent i que sol·licita la participació dels poders públics”. Tanmateix, la presentació indiscriminada de sol·licituds d’informació, en general mesclades amb una miriada de pretensions i queixes, així com en alguns casos sol·licituds que s’acompanyen d’expressions no acceptables davant dels servidors públics, de cap manera pot considerar-se que permet assolir estes finalitats de la llei. Este exercici del dret d’accés a la informació pública fa pensar, en alguns casos, que no importa tant la resposta que brinda l’Administració, sinó poder col·lapsar els servicis responsables. Tot això comporta la inutilitat de l’exercici del dret per als qui l’exercixen amb este abús, a més de les dificultats que altres ciutadans puguen exercir-lo eficaçment, ja que resta capacitats als subjectes obligats. Així doncs, i per al cas present, cal considerar que l’exercici reiterat del dret assenyalat pel subjecte pot considerar-se abusiú i, per tant, era procedent la inadmissió de la sol·licitud d’informació per part del subjecte obligat i, ara, este Consell desestima la present reclamació.

Nové. I en relació amb les causes d’inadmissió, i concretament pel que fa a la qual ara ens ocupa, no podem obviar el contingut de la Sentència 469/2021, de 17 de novembre de 2021, dictada per la Secció Octava de l’Audiència Provincial de València (Rotlle 219/2021), que en un cas similar considerava que s’estava produint una “campanya d’assetjament legal i administratiu” contra el subjecte obligat –que en

este cas era una associació— “amb la presentació continuada de denúncies, escrits i reclamacions del demandant en nom propi i com a representant de la seua esposa davant d’organismes oficials com ara l’Agència Tributària, Seguretat Social, Inspecció de Treball, Conselleria d’Educació, Ajuntament d’Alzira, etc., en què qüestionava tots els aspectes que considerava el demandant que no s’ajustaven a la legalitat vigent, i arribava a presentar sengles denúncies davant del destacament de la Fiscalia a Alzira en les quals acusava la direcció del centre i de l’associació de cometre delictes de falsedat documental, encobriment de delictes d’activitats econòmiques, delictes d’associació per a delinquir, frau electoral, frau continuat en la contractació pública i malversació de cabals públics, entre altres”.

Dècim. Finalment, cal destacar que la presentació indiscriminada de reclamacions davant d’este òrgan de garantia per part del reclamant està obstaculitzant la gestió de la resta d’expedients oberts en este Consell a sol·licitud d’altres ciutadans i ocasionant un perjudici a estos en la seua tramitació, per l’excés de recursos emprats per part d’este Consell a atendre les reclamacions formulades pel [REDACTED] que, entenem, està exercint el dret d’accés a la informació pública de manera abusiva.

Recordem que, com bé indica la Llei 19/2013, estatal, de transparència, en el preàmbul, la transparència i l’accés a la informació pública són eixos fonamentals de tota acció política i entre les seues finalitats està la que els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten o com es manegen els fons públics; drets ciutadans que, en molts casos com el present, es veuen afectats i perjudicats per l’ús excessiu i abusiu que altres ciutadans com el reclamant en fan.

Tenint en compte que els recursos de l’administració són limitats i a fi de garantir els principis d’eficàcia i eficiència que han de regir l’activitat de l’administració, és per això que este Consell considera que, en casos com el present, ha d’aplicar-se el ja esmentat article 49 del Decret 105/2017, que desplega la Llei 2/2015, en l’apartat 2 de la qual considera que una sol·licitud té caràcter abusiu “quan persegueix clarament causar un perjudici o alteració il·legítims a l’òrgan o entitat a la qual es dirigeix o als seus titulars o dependents o hi ha desproporció entre la rellevància de la informació sol·licitada i el temps i els recursos necessaris per a obtindre-la”, i especialment l’apartat 4, que estableix que “si una mateixa persona o col·lectiu, en nom propi o en representació, presenta sol·licituds d’informació de manera indiscriminada, encara que no siguen repetitives, es valorarà si tenen caràcter abusiu o busquen dificultar el funcionament normal de l’administració”.

RESOLUCIÓ

En atenció als antecedents i als fonaments jurídics descrits, el Consell Valencià de Transparència acorda

Desestimar la reclamació número 196/2023 formulada pel [REDACTED] contra la Conselleria d’Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica (actualment Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori), d’acord amb el que s’ha exposat en els fonaments jurídics sèptim i octau de la present resolució.

Contra esta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar un recurs contenciós administratiu davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptats des de l’endemà de la notificació, de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL VALENCIÀ
DE TRANSPARÈNCIA**